

Арийската група язици са подра-
ствали както е известно, на седем гла-
вни лингвистически семейства: Сан-
скритското, иранското, елиниското, ла-
тинското, келтското, германското и слав-
янското и словенското. От племе-
та, които съществуват на тези
днешни семейства язици, петте — ин-
доевропейското, персидското, гръцкото, рим-
ското или древне-италийското и гер-
манското са представлявали или предста-
вяват самостоятелни културно-исторически
популации, които са се развили в само-
стоятелни цивилизации. Освен едно пле-
ме — келтското което не е състави-
ло самостоятелен тип, а (въ смъше-
ние с индоевропейски елементи) което са

разложили отъ римскато цивилизація и подъ вліаніе на германскійтъ образовательный или формаціонный принципъ) възшло, како етнографический матеріалъ, въ съставъ на германо-романскій културно-исторический типъ. Но кельтскіе си пазубили политическато си независимостъ въ раннійтъ періодъ на общественный си възростъ; отъ това у галлытъ и бриттанытъ, како и у албанцытъ, ако и да е мало вѣщнытъ задатки на самобытно развитіе, како въ особенностъ на природный характеръ, тѣй и въ самостоятелното религіозно и поетическо міровоззрѣніе, а при това и при изгоднытъ мѣстны условія на странѣта въ коѣто обитавать, — вѣщны тѣзи задатки были удушены отъ римското завоеваніе.

Няма ли една цивилизация, която да са е зародила и развела без политическа самостоятелност, ако и да бже достигнала вече до известни сили, цивилизацията може още много по-вече да продължава и поддържа изгубването на самостоятелността, както виждаме на примъръ гърците. Това явление, от което няма ни едно изключение въ Историкъ, разбира се въпрочем и само по себе си. Същата причина, която прѣпятства на развитіето на личността въ сѣстоианіе на рабство, прѣпятства и на развитіето на народносигте въ сѣстоианіето на политическа независимост, понеже и въ двата случая индивидуалност, които имат свои самостоятелни цѣли, обраца се въ служебно оръжіе, въ сѣрвство за достиганіе на чужди цѣли. Ако такъвѣ обстоятелства застигнатъ личност или народност въ пѣй ранній възраст на развитіе, очевидно е, че тѣхната са-мобитност треба да погине. И тѣй Келтъгѣ представляватъ онова видно изключение изъ първий законъ на културно-историческото движеніе само по това, защото тѣй го изискува втори законъ. Възъ отъ силгическы и арийскы племена, двѣ други самобитны племена, халгскето или египетскето и кытайскето, сжеко тѣй сже образували своеобразны културно-историческы типове.

Вещицыгъ други колко-годи значителны племена не са образували самобытна цивилизация — или за това, защото сж были като келтского погылыты от други племена, подчинены на други културно-исторически типове (каквото например, финскыи племена), или от това, щого, като живыты въ страны малоудобны за културж, не сж излезли от състояния дивность или кочевничество (какы вещицата черна раса, както монголскыи и тюркменскыи племена). Тези племена си оставили на степень етнографическый материяль, т. е. никакъ не сж участвовали въ историческый животъ, или са е възвисили само до степень на разрушителны историческыи елементы.

Повече подробно разсматряне и разяснение изисква третият закон и културно-историческото развитие. Истѣрия на най древните културно-исторически типове — на Египетъ, Китай, Индiя, Иранъ, Асирiя и Вавилонъ, твърдѣ малко е извѣстна въ подробности си, щото да можемъ да поддѣлимъ положението си на критиката и сѣмъ съблѣтъ, изъ истѣиѣтъ тѣзи цивилизации, по самитѣ резултати на тази истѣиѣ навѣрно го потвърдиватъ. Не виждамы да са е прѣхванѣла египетската култура у насъ да е другъ народъ отъ не египетско произхождение; индiйската цивилизация е ограничила въ народитѣ, които говорили азиѣци отъ санскритски произходъ. На древне-симитическиѣ културни типъ принадлежали, наистѣиѣ финиѣиѣ и картагенѣиѣ; по ширинѣ сѣ былъ народъ отъ сѣмъ коренъ съ Вавилонъ, а подиритѣ колонiя на финиѣиѣ; а цивилизацията картагенска не могла да се прѣвѣде на Нумидиѣиѣ и на другитѣ земи въ Африкѣ. Китайската цивилизация е распространиена между тайѣиѣ и японѣиѣ — първоначално вътрѣшно, чрѣзъ прѣселенѣ пакъ съ Китай. Евреитѣ не прѣдали културата си ни на единъ отъ народитѣ които окружавали или които едновременно живѣли съ тѣхъ.

Русскийтъ печать за Сърбія.

Брюкссельскій «Пордз» направи ед-но скраченіе отъ дългиятъ члгиз на рускыйтъ в. «Голосъ», написанъ въсло-вѣ на Херцеговинското въстание за Сърбій, като отъ няколко врь-ла на самъ привлича общото вниманіе. Това скраченіе, обнародувано почти въ всичкытъ листны вѣстни-цы, приваждамы и ишъ въ листа си за любопытство на нашитъ чита-тели.

«Споредъ мнѣніето на «Голосъ», паданіето на Ристича было необходимо; възвнесенъ на властѣтъ съ съвѣщаніето на онѣзи партіи, които си въображаваше че бѣ настанѣлъ часътъ да осъществятъ мечтаніята на *Омладина*тъ и да съвокупятъ подъ властѣтъ на единъ сръбскы князь народонаселеніята на Балканскыя полуостровъ, бывшійтъ министръ на князя Милана са намѣри въ сѣщото време прѣвъпріятелскытъ по енергическы съвѣты на сплитѣ, които му показвахъ опасноститѣ отъ единъ легкомысленнъ политикъ; отъ другъ страна, положеніето му като министръ даваше му прилики да сѣди по добръ за несъразмѣрността, която съществувала между словоблудивытъ въззрѣнія на партіи́тъ му и военнытъ и фінанціальны средства на мѣстото.

«Въ политиката, продължава *Голосъ*, нищо не може да бъде тъй опасно, каквото е увлечението на партиятъ и на личният симпатии. Често са осмидхиза за преувеличенитъ си симпатии къмъ сърбскитъ народъ и къмъ предназначението, което, споредъ насъ, му са пада въ Балканскитъ полуостровъ; при всичко това, откровенно искамы да изсвѣдамы че въ Россіи са одобри послѣ шето проявление въ сърбскатъ политика и че то ще произведе въ цѣль Европѣ нови приятели на князя Милана. Това одобрение ни е заповѣдва отъ международното положение, въ което са нахожда Сърбія и което всякога трѣба да има прѣдвидъ всякъ сърбскый държавенъ мъжъ, на койтото политическы партия и да принадлежи той.

Отъ крайтъ на послѣднійгъ вѣкъ Сърбія са възползува отъ покровителството на русекогъ правителство, и императорыгъ Александръ I и Никола не пропуснахъ никога да земагъ египетскы подъ защитгъ интересы на Сърбію и да са порячягъ за не зависимостьтъ и спрямо Високъ Портъ. Това е, мислягъ, достатъчно да покаже на Сърбыгъ и да ги увери че престоивагто на Россіюгъ не ще имъ липсва никога, въ случай че независимостьтъ имъ са зацѣпала отъ нѣкого.

Парижскійгь договоръ отъ 1856 г. сѣществено видоизмѣни вѣщныя формы на гаранціи за независимость на Сербіи, безъ да промѣни при велико тоа, правата и длѣжностъ на сербскійгь народъ въ отношеіе къмъ В. Портѣ. Членъ 28 г. този договоръ казва че Сербското княжество ще слѣдува да заръчи отъ Портѣ, согласно съ императарскы хаттове, които опредѣляватъ права и привѣмствата му, турени за и предъ подъ съвокупното ручателство на договориющыѣ са силы. Въследствіе на това, реченото княжество ще сѣхрани независимото и народното управление, както и пълнотѣ свободы въ исполненіи, на законодателство, на търговіи и на мореплованіи.» Послѣдующійгь членъ отъ този договоръ казва че «никакво политическо вѣмствателство не ще може да стане въ Сербіи безъ предварително споразумѣніе между договориющыѣ са велики силы.»

Тъзи важни распорежданія, произ-
 жава *Голосъ*, даватъ ключътъ на с-
 шеніята между Сърбіи и Турціи,
 това е, което г. Ристичъ не трѣба
 никогда да изгуби отъ видѣ въ ми-
 стерскитѣ си дѣятельность.

Прието го отъ силить ругателска
палага на сърбското правителство
пото уваженіе на задъженіята
еднѣ неутралнѣ държавѣ; само
строгото си съобразяване съ тѣхъ
право да са ползува отъ договор
на 1856, и никако не може логи
ски да утвърди че гаранціята на
лътъ можеше да съдѣва, ако сѣ
Сърбія бы докарала Портгъж до е

военно намѣвѣніе. Это какъ не трѣ-
бане да забравятъ Ристичъ и друга-
ритъ му; тѣ знаяхъ тверды добръ че-
вечикѣ силы, на които носѣ подпи-
сать ѣ говорить отъ 1856, бѣхъ твр-
до рѣшени да не допуснать што дви-
женіе, под глѣто отъ херцеговин-
ск то възстаніе, да се распростра-
ни и угрози европейскѣтъ миръ. Сърб-
ското правителство бѣше длжно да
разбере че, като обявѣваше бой на
Порта, то не само се линаваше
отъ гаранціята за независимостъ на
Сърбія, но еще съдѣствуваше да по-
дигне едѣмъ борба, на коѣто край-
ногъ бы да унищожи съвършено
всичкѣтъ надежды на сѣрбскѣтъ на-
родъ. Сѣрбія не трѣба никакъ да из-
губи отъ видъ че тя пѣва на пѣй-
малкѣтъ възможность, веднѣжъ като
са отвори борбата да ѣмъ ограничи въ
Балканскѣтъ полуостровъ и по ду-
навскѣтъ крайбръжѣ; тя нѣма тако-
же никаква прѣчица да прѣеме че
Турція е сама между противници въ
сѣрбскѣтъ народъ, съ една рѣшь, бы-
вѣзложилъ съ пѣй голѣмѣтъ легкомы-
сленность, ако постигнѣше тѣй, народ-
нѣтъ си независимость и едно бѣдѣше
може бы благославно.

Тъзи възрѣніи обаче, посочваши отъ най простото благоразуміе, бяха съвсѣмъ непонятни на Ристича, който не стори нищо за да спре брожението произведено и поддържано въ княжеството отъ дѣйствието на Омадаши-сътъ. Дошкискиѣ отъ Българѣ не показватъ до кво разпаленіе бѣше дошълъ събскиятъ народъ пѣколко дни прѣимъ паданіето на министерството Ристичъ.

Всичкийтъ сръбскый народъ бѣше
вѣдущевленъ отъ идеѣтъ да испълнѣ
Сръбїи историческѣтъ си миссїѣ . .
и Сръбїѣ искаха да испълнятъ тѣзи
миссїѣ. рѣководимы отъ емо мѣни
стерство, което бѣше изгубило довѣ
рїею на народѣтъ, и което имаше з
прѣдседатель единъ человекъ. койтъ
нѣмъ даже и доблестѣтъ да се произ
несе окрѣвенно върху цѣлїнѣтъ, коит
гонеше! Безъ да помислятъ да приго
твятъ народѣтъ за тежкїйтъ полѣгн
противъ немилостивїйтъ врагъ, безъ
да се оздравѣтъ покровителство
то и пристѣпаването на едно поше пра
вителство въ Европѣ. партїята на О
младенїкѣтъ, и главатарїѣтъ ѣ г. Рес
тиѣтъ, се готвѣтъ да започнѣтъ един
войнѣтъ, коитѣ, по всяка вѣроятност
имаше да закара Сръбїѣ до зїлющїѣ
устїѣ на единъ язѣкъ Честь
слава на младїйтъ Князь, който спасѣ
си народѣтъ си отъ опа носѣтъ, ко
то го угрожавахѣ! Той са показа и
крѣпнѣтъ прїятель на народѣтъ си.

Знаемъ, продължава *Голосъ*, че с
свѣтътъ си къмъ Сърбѣтъ да отл
жатъ за сега осамостоянѣнето на н
дѣждѣтъ, съ които са пиятъ, н
срвѣдѣтъ въ Българѣ гонимѣ прот
ности, гдѣто рѣшениѣтъ политича
между Омладинѣтъ са провяватъ
«Или сега, или никога; настана ч
сѣтъ, въ който окончателната бор
тѣба да са даде и въ който Сър
тѣба да изпълни за славянскѣтъ и
родопаселенія въ Турско, същата н
сія каквато изпълни и Цѣмъ нѣтъ
лѣто 1859 за италианскѣтъ народо
селенія!» Не щемъ да оспоримъ, каз
Голосъ, зъ коимъ нѣтъ на тѣя стрѣм.

нія; онова, косто оспориваи енергическим, то е че в настоящъ часть осуществленіе нѣтъ. Но наше мнѣніе, нито вѣтринното положеніе Сербіи, нито матеріалнитъ силы, които располага нито днешнитъ условия на европейскитъ политиким дава на Сербіи ни най малкитъ надеждъ да основавъ на развалинитъ на Турцедна силна Сърбска държава; съ слѣпытъ страсти, които смущавать разумътъ, могатъ да навредятъ пооществителитъ днесъ надежды, съ които се даскають въ Българъ. Великой крепечъ пріятель на Сербіи, който вѣщъ въ политическытъ работы навропѣ и познава пай вече отношеніа между Сербіи и Турциѣ, не могоу да даде на Сербіи другъ съвѣтъ вѣщъ съвѣтъ да не забравяють ни нага че, за да достигнать политическыцѣль, която имають предъ видъ, нуно е да се приготвятъ и да знада да чакать.

Тѣй работи контъ Кавуръ въ и
дно мето си. Въ днешній Сърбіи нищо

е готово, а при това, не можеше
въпрос поне да стане за поменѣжта
цѣль, посредъ тѣхъ постоянни промѣ-
ненія на министерства и посредъ жар-
ката борба, коюто раздѣля сръбскыи
народъ на двѣ становища.

Положението на Сърбия е съвсем различно от положението на Сърбинското царство преди 1859. Подвизите поестта, която свързва Сърбия със Портата и границата от силите за сръбската автономия различават съвършено положението на Сърбия от положението, което Сърбия заимаваше почти от 13 век. До като Сърбия ще седи за полезно и необходимо да иска от силите гаранции, то е длъжна да признава законността на задълженията, които й налагат поразителните сили. Това различие е от най маловажните.

Въ историческото развитіе и въ вѣтринныйтъ животъ на Сардиніѣ и на Сербіѣ на тѣхъ еще множество разны особенності. а, напротивъ, нѣко-ко само черты оцѣ единаковѣ. Сардинія имаше династію, папизма на прѣдніята и на народнытъ надѣжды. нѣмоща дѣйствително вліяніе и властнеоспорваны отъ никаква партія, ползующая съ безграничната къмъ неѣхъ привязанность на народитѣ; Сардинія имаше при това държавни мѣжко, които умѣха да заслужатъ почиту и симпатіята на Европѣ; поведеніе на тѣхъ маже бѣше пълно съ благородіе, пълно съ учтивость — до когото това са съгласаване съ достѣпнието на мѣстото, на коего тѣ представявахъ интересы — къмъ искрѣпнѣта на правителствата, на които тѣхъхъ подпоржѣхъ.

За зѣмъ честь, никакъ дѣсь не б
дързѣлъ да утвърди чѣ сърбското пр
вительство посрѣща сѣщото доврѣ
каквѣто планѣе нѣмонтеското въ л. 185
борбата помежду партіиѣ, които по
копава княжеството, не е еще изи
силѣа, и, до като трае тя, съвърше
но сѣгласіе между правителството и
родѣтъ не може да са установи. М
же ли наегиши нѣкой. безъ да
прави мечтѣиѣ, да поддържа чѣ пол
женіето на Нѣмонтъ бѣше еднакво
положеніето на Сърбіиѣ? Кой измеж
сърбскыѣ държавни мѣже бы иска
да прѣтврѣ сравненіето съ Кавуро
цѣѣ, съ Максимѣ д'Азегліовицѣѣ,
Ратацѣовицѣѣ и съ други такѣва мѣжѣ

Но ако Сърбія е далечъ еще отъ
е достигнала блистателното положеніе
на Ціеомонъ прѣвъ 1859, не трѣба
баче да са откажемъ да исповѣда
откровенно че тя постоянно има прѣ
видъ палаты, който слѣдува Ціеомонъ
въ прислѣдованіето на цѣлтъ си. Да
сърбскійтъ народъ са съедини око
младшиятъ князь и си укрѣпи въ у
жденіето че Миланъ Обреновичъ не
изгуби нѣкога отъ видъ онова, ко
трѣба да оздрави на народътъ
благоденствіето и достойнствіето! Да
въ княжеството са установи редъ
който само може да оздрави рзвн
то на политическытъ установленія,
гражданскытъ свободѣ, на търговіи
тъ и на промишленостытъ! Са
така сѣрбското правителство ще мо
да придобие изискуемытъ силѣ за
сидне борбата на паріиѣтъ. които
раздѣлятъ и могатъ да го докарать
дѣлжтъ.

Когда в 1855 Наполеон III
за ложи на конге Кавура впрое
в- «Какво може да паприва чело
в- Италиѣ? Министръ на царь В
с- тора Еммануила му отговори ч
мо- славный меморандумъ на 1856. в
то между другою обмание сѣду
дл- щитъ значительны думы: «Италія ч
іхъ Но ты изучава сама себе си, изуч
мо- и непріятельтъ сп. Ты привоза
в- гръцкитъ си; но злочастіа, на
с- да ѣхъ понижать, въздигать ѣхъ, и
шо- то вече казахъ. — *та чакъ.*»

Шкој, по наше зивје, не е
положила на белградското правителство
въпросот: «Какво може човекот да
направи за Србија?» Не чека ти
учава добри зборови на великиот
лиански патриот. Нека чека Србија
нека са уталожи, нека са раз
без да пзгуби отъ видъ изпълнен
на историческитъ си мисли. Да
баватъ на тужи мисли, тя трябва да
да отбегне всяко събесѣвание съ
цѣл, защото всичка Европа иска
ратъ. И не жалеа хубоко остана

оня, копто ставать днесъ въ Бир:

Дописки на «Напрѣдѣ»

Хаскьюй 12 Октября 1957 110

1875. *Где редакторе,*
Тука стать такна работы, а ты
непрестительно злоупотребляя, а ты
са изобретать поцѣлѣтъ хаскелю, а ты
отъ забіста, отъ разны мнотелъ, а ты
нехрани-майковы Турцы, што не /
должъ да не потрепери цѣль само /
смысли! Удивительно е напестина, а ты
кои вѣрувать че като има упавать /
областѣи и казати, злоупотребля, а ты
невозможны и следователно, а ты
свободно отъ всякой другъ грѣхъ, а ты
не му остаи друго освѣтъ ми, а ты
даде изъ обработаніе на землѣ, а ты
позорудега на кожю той не /
дае благодарствена. Това тъй и /
бѣда, но нѣколко случки, които /
постараѣ въ настояще си да /
макаръ и повѣрхностно, идѣтъ да /
смыслихъ пропинуто; тѣ пѣтъ да /
че тѣлѣващитъ управители, каковы /
мюдоры тѣрѣтъ малко минаніе обра /
зую-ребенята които си пазвѣща /
носѣтъ и прѣдъ очитъ пѣтъ, не /
каждъ да знають че законъ смѣстѣ /
дрѣващитъ и че той е равно издѣ /
пелчкитъ народности.

[illegible]

Тѣзи годниѣ селата сѣмъ що а
дадохъ и мѣлѣзницѣ трѣгъхъ, а
женѣи си козѣмъ. Пашаменъ отъ
то, селенѣи потреперахъ, прѣдъ
тѣзи пакосици, зѣшото знахъ
мѣтъ и пакъ да си пѣшатъ! Прѣ
бота са тѣзи борипци бѣ, да поимъ
селенѣи сенети каѣъ че не шатъ
чуртисаѣи сѣборипѣи десѣтъ,
сенети недѣжъ дадени, да видѣши
си разиграѣи послѣ горникѣи селѣи
станѣи тѣ пѣшѣи не само за
имѣи глупѣи, да засѣ
сѣи пакъ пожелѣи, а по зашѣи са
да даже! Агѣи трѣсѣи да пѣшъ
пѣи, и земѣи не отъ тоа що пѣ
пѣи, но отъ што тѣ пѣсѣи и пѣ
кѣи. Нѣсон си пѣи и сиопѣи не
догѣи нѣи не сѣборѣи надетѣи
прѣборѣи и сѣборѣи не сѣборѣи

прибрывать и недоумевали еще при том. Въ
Въ глас случай селенникъ са объяснилъ
дальшого мѣсто за да са оплачатъ, тѣмъ
мамакъ бей, отъ като ги задържаха ко
дина въ коната, тогда прѣлгоже че въ Ту
ажался аазаларъ были по селата, кака за
че като са прибрать реченіи забгити
имъ са разгладъ работата. Напрасно! Ус
каты обаче тѣмъ членове отъ мѣстце
тѣ не са запращатъ, защото сами арга
и ашарджикъ. Селенникъ отчалилъ чѣмъ Заб
ратъ какавъ годъ помощь отъ каймакъ са
пращатъ са въ селата си, и, оосторно
произвождатъ на агиты си, приуказъ 50
да са спомогатъ съ тѣхъ, на было 10.00
тыри едно да платятъ, защото на ашара
че имъ са посочена и немилостивый ашарикъ
И кака да не пристанатъ тѣ на да На
тѣмъжъ условию, когато отъ като са да въ
празно драгоценитио си за работъ ашар
беймакъ аша кой да ги слуша, ашарджикъ
каймакъъ тѣмъ тѣмъ ашарджикъ ашар
ашарджикъ, тѣмъ ващи работъ ашар
са глѣдаты, сега мѣмъ паря домешны сѣмъ
вермѣмътъ са? Пары домешны, ашарджикъ
вы тѣмъмъ въ халусъгъ. Напрасно!
тѣмъ селени му расприватъ че тѣмъ
да имъ помогне и да ги защити отъ ашар
тѣмъмъмъ, да ошаржѣтъ Харинъ. По тѣмъ
да прибрать житио си, че послѣ ашар
нѣмъ кузуръ отъ данашето си да въ ашар
ше си го платятъ какаво и другъ пѣтъ ашар
камакъ бей оставя немилостивый и по ашар
имъ каже, че той паря песка и ашар
разбира!

Въ нѣкои села хората овирѣхъ
единѣ и положили мѣсець, и то,
земпѣ не давали на три нѣдѣли
и, защото не дади да ся злиши
пѣмукъ, или су амъ, или нѣкъ бо
лехи. Не даи ти наестина, но и
ся позволило и да овирѣнѣи, до
спогодили съ многостѣнѣи. И
има кому да ся оплачатъ, тѣ
на осемъ едно, но утврѣаамъ въ,
одно.

Дохожда гроздоберъ; но тукъ е
тата. Ашарджийтъ иска да земе
едно, опръ на са нѣкой и не пска
той и бой че иде и такъва душа
копото азъ отъ почитаніе кѣмъ ч
пи, прѣдъизнавѣ. Сѣдшиото, а
тежкоото бѣше, че щомъ нѣкой си
тата, мѣжъ бѣше той или жена,
са противъ а мѣжъ да иска да му
мать токозъ че е неправедно,
тѣзи на мѣтъ станали вече у
аспѣзъ комета омушчуиузу да,
ушѣзъ комета омушчуиузу да,
ушѣзъ комета омушчуиузу да,

Това ни води до друго важно следствие, а то е наречieto на американо-английския

